

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

दीप्यमानाश्रियाराजन् दिव्यरूपामनोरमा ॥ तदद्भुतमहदृष्ट्वा कुंतीपुत्रोधनं जयः ॥ १३ ॥ तां स्त्रियं परमप्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ कावै त्वमसि कल्याणिकुतो वाऽसि जलेचरी ॥ १४ ॥ किमर्थं च महत्पापमिदं कृतवती पुरा ॥ वर्गो वाच अप्सराऽस्मि महाबाहो देवारण्यविहारिणी ॥ १५ ॥ इष्टा धनपतेर्नित्यं वर्गा नाम महाबल ॥ मम सख्यश्च तस्योन्याः सर्वाः कामगमाः शुभाः ॥ १६ ॥ ताभिः सार्धं प्रयाताऽस्मि लोकपालनिवेशनं ॥ ततः पश्यामहे सर्वा ब्राह्मणं संशितव्रतं ॥ १७ ॥ रूपवंतमधीयानमेकमेकांतचारिणं ॥ तस्यैव तपसाराजं स्तद्वनं तेजसावृतं ॥ १८ ॥ आदित्य इव तं देशं कृत्स्नं सर्वं व्यकाशयत् ॥ तस्य दृष्ट्वा तपस्तादृशं पंचाद्भुतमुत्तमं ॥ १९ ॥ अवतीर्णाः स्म तं देशं तपोविघ्नचिकीर्षया ॥ अहं च सौरभेयी च समीची बुद्धुदालता ॥ २० ॥ यौगपद्येन तं विप्रमभ्यगच्छाम भारत ॥ गायंत्योऽथ हसंत्यश्च लोभयित्वा च तं द्विजं ॥ २१ ॥ स च नास्मासु कृतवान् मनोवीरकथंचन ॥ नाकं पतमहातेजाः स्थितस्तपसि निर्मले ॥ २२ ॥ सोऽपत्कुपितोऽस्मासु ब्राह्मणः क्षत्रियर्षभ ॥ ग्राहभूता जले यूयं चरिष्यथ शतं समाः ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि तीर्थग्राहविमोचने षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वर्गो वाच ततो वयं प्रव्यथिताः सर्वा भारतसत्तम ॥ अयामशरणं विप्रतंतपो धनमच्युतं ॥ १ ॥ रूपेण वयसा चैव कंदर्पेण च दर्पिताः ॥ अयुक्तं कृतवत्यः स्मक्षंतुमर्हसि नो द्विज ॥ २ ॥ एष एव वधोऽस्माकं सुपर्याप्तस्तपोधन ॥ यद्वयं संशितात्मानं प्रलोभ्यं त्वामिहा गताः ॥ ३ ॥ अवध्यास्तु स्त्रियः सृष्टामन्यं ते धर्मचारिणः ॥ तस्माद्भर्मेण वर्द्धत्वं नास्मान् हिंसितुमर्हसि ॥ ४ ॥ सर्वभूतेषु धर्मज्ञमैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ सत्यो भवतु कल्याण एवं वादो मनीषिणां ॥ ५ ॥ शरणं च प्रपन्नानां शिष्टाः कुर्वन्ति पालनं ॥ शरणं त्वां प्रपन्नाः स्म तस्मात्त्वं क्षंतुमर्हसि ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः स धर्मात्मा ब्राह्मणः शुभकर्मकृत् ॥ प्रसादं कृतवान् वीररविसोमसमप्रभः ॥ ७ ॥ ब्राह्मण उवाच शतं शतसहस्रं तु सर्वमक्षय्यवाचकं ॥ परिमाणं शतं त्वे तन्नेदमक्षय्यवाचकं ॥ ८ ॥ यदा च वो ग्राहभूता गृह्णंतीः पुरुषान् जले ॥ उत्कर्षन्ति जलात् तस्मात्स्थलं पुरुषसत्तमः ॥ ९ ॥

ततो वयमिति अयामगतवत्यः ॥ १ ॥ २ ॥ प्रलोभ्यं प्रलोभयितुं ॥ ३ ॥ वर्धवर्धस्व ॥ ४ ॥ मैत्रः सर्वभूतसुहृत् एष वादः मैत्रो ब्राह्मण इत्युद्घोषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शतसहस्रादयः शब्दा अनंतवाचकाः इह तु शतशब्दः शतमेव वक्तव्यः ॥ ८ ॥ यदा चेति उत्कर्षणमेवावधिर्न शतसंख्येति भावः ॥ ९ ॥